

Första roten, tomt 23

Kvarteret Larmtrumman

Elfte roten 1637–57

Västra hamnens östra sida söder om
Vallgatan

Femte roten 1657–70

Bengt Mårtens Enka 1657

Halvard Jonsson båtsman 1661–63

Christoffer Bengtsson (åkare kallad i motsats till *Christoffer Bengtsson Radde* i rote 26 1637–55) 1648–72 (1648–50, 1653–54: 2 mtl, 1655: 1 mtl)

(I trettonde roten 1639 med klammer förenad med Anders Marbo)

Christoffer Bengtsson omtalas i trettonde roten 1639–47 (se 1.18) och i elfte roten 1648–55. Den 25.8.1636 kan man i Göteborgs på tyska skrivna protokoll över överrättens förhandlingar läsa följande:

”Der Unterschultz ex officio contra Christoffer Bengtsson Cläger clagt uber Beklagten dass Er S Hr Andreas Prütz Superintendenten diener, so er in seine Enge zu Wacht gestelt, uberfallen, geschlagen und den halben Bardt augerissen.

Beklagten pittet dass ihm solches diesmal muege verziehen und zugegeben.

In Sache des Unterschultzen Nils Höecken ratione officij Clägern Eins, Kägen Christoffer Bengtsson Beklagten Andern theills Alldieweill beweisslich, dass Beklagter des Ehrwürdigen Herrn Superintendenten Mr Andrae Prytz diener uff seinen Engen und wiesen an einen Sontagk unter der Predigt mit befachten Muth uberfallen, geschlagen und ubell tractiret, Beklagter auch selber solchtes nicht negiren konnen: Als ist Er deswegen laut den 9 Capittels Saramahlbalchen in 12 und 26 Kap. Eedsörbalchen in 160 m condemnirt.”

I korthet: Christoffer Bengtsson fick böta för att han en söndag under predikan utomhus hade ryckt halva skägget av superintendent Andreas Prytz tjänare. Den 5.10.1666 visade *Jacob von Akern* i kämnärsrätten Christoffer Bengtssons den 24.2. utgivna obligation.

Den 8.8.1681 begärde *barberaren Nicolaus Nyman* att sterbhuskuratorer måtte förordnas att inventera dess avlidna svärföräldrar Christopher Bengtsson åkares sterbhus. Redan i maj 1675 hade Nicolaus N. barberare i rätten vänt sig på sin svärmoders *hustru Elin Jonsdotters* vägnar mot *Christoffer Putt*, som hade åtagit sig att kräva framlidne *bonden Anders Larssons i Surte* änka på 26 rdr. Tydligen hade denna änka motkrav, ty den 9.12.1675 uppbjöds Christoffer Bengts änkas gård första gången av *rådman Jacob von Akern* och Anders Lars änka i Surte tillsammans med *Anders Andersson*.

Nicolaus Nyman (Neuman)

1674–81 ½ tomt i M1676

Redan 1674 stod Nicolaus Nyman skriven för svärföräldrarnas gård.

Nicolaus Nyman var död den 20.11.1693 då hans änka *Maria* för lånade 73 rdr 16 öre smt samt 4 silverskedar om tillsammans 14 lod pantsatte hus och gård ”mellan kommandantskan Kerstin Jonsdotter i norr och salig Källert smed i söder” till *mäster Nils Grefwe*. Lånen hade hon fått såväl under sin mans livstid som efteråt. Hos henne bodde 1687 *Oluf saltmålare*.

”Salig Nicolaus Nymans hus vid Reparebanan och Lilla västra hamnen” uppbjöds av fordringsägarna den 6.2.1696. Men först 1703 uppträder en ny ägare i tomtöreslängden nämligen

Måns skräddare

år 1715 avlöst av sin änka.

Att änkan 1715 endast ägde en halv tomt framgår av tomtvärdet 100 d smt: huset värderades till 120 d smt och lösöret till 100. Gifte sig änkan med

skräddaren Hybert Hybner?

Han bor 1717 i gården med sin hustru *Elsa Burman*, *pigan Maria Christophersdotter*, *gesällen Sven Sandberg* och *läredrängen Måns Holm*. När

skräddaren Mäster Christian Wiese (Wise, Wiise)

den 11.11.1717 för rätten uppvisade ett köpekontrakt av den 7.11.1717, underskrivet av skräddaren Hybert Hybner, varigenom den senare tillstår sig med sin hustrus samtycke ha försålt sin gård till den förre sades gården vara belägen mellan herr Gunnar Hadelins gård å norra och konstapeln Johan Nilssons gård i söder. Liksom många andra måste Christian Wiese efter branden 1721 pantsätta sin gård (för hans del 1.3.1722 till *överstelöjtnanten och kommandanten Elias Rosengrip* för lån av 200 d smt) – Wiese *läredrängen Michel Strömberg*. Hans gård uppbjöds 5.3.1733 för skuld till *Gustaf Borg* och 8.7.1734 inför auktion till kreditoreernas förnöjande. Denne skräddare Christian Wiese kallas den yngre till skillnad från sin 1695 avlidne fader *skräddaremästare Christian Wiese d.ä. Modern Helena eller Edela Schröder*, död 1734, begr. 5 april, gifte 6.1.1696 om sig med *skräddareålderman Jürgen Olander*, död 1734. Christian Wiese den yngre döptes 5.7.1691 och fick burskap som skräddaremästare den 27.3.1716. Han avled auktionsåret 1734 och bouppteckningen 27.6.1734 visade en brist av 25 d smt. Hus och gård på Vallgatan värderades till 453 daler. Hans hustru var *Ingeborg Jönsdotter Askelund*, vilkens mor *Maria Gustavsdotter* den 13.7.1701 avvittrade sina barn inför omgifte med *skräddaremästare Ambjörn Andersson Borg*.

I Karin Arveds gamla gård 1.19 bodde 1730 hos klensmeden Lars Carlberg

”*nymästaren av skräddareämbetet Lars Myrman*”.

1737–45 betalade han tomtöret för denna gård 1.23.

Borgaren Erik Svanberg stod för gården 1750–55.

Möjligen har trots allt gården hela tiden befunnit sig i familjen Wieses ägo. 1765 uppträder nämligen en son till skräddaren Christian Wiese och Ingeborg Askelund nämligen

knappmakare Gustaf Wiese

som ägare till gården. Han var född 1722 (döpt 22 nov. enligt intyg Jonas Grundell, EIIb:22, 20.7.1739) och avled barnlös i mars 1772. 1739 fick han magistratens bördsbrev för att lära knappmakeri. Han skrev vid sin burskapsansökan 1755 (EIIb:81, 13.6.1755), att han efter utstånden lärotid hos framlidne *knappmakaren Wretelius* hade blivit förklarad gesäll den 13.3.1744.

Vid sin återkomst till Göteborg hade han funnit att staden saknade knappmakaremästare. Burskap fick han den 8.7.1757.

Vid bouppteckningen efter honom 21.7.1772 säges hans hus och gård ligga vid Västra Hamngatan mellan Vallgatan och Reparebanan samt mellan Embrings och snickare Anders Wennerbergs hus. Det värderades till 1 535 d smt. Hans hustru *Elisabeth Catarina Richter* avled 4.2.1780. Året innan 12.8.1779 hade hon sålt gården, nu belägen mellan aktuarie Saevrin och snickare Wennerbergs änka, för 2 000 d smt till

knappmakare Carl Ljung

Denne svarade 1785–87 för tomtöret, 1790 efterträdd av sin änka, som också stod för gården 1795.

Sadelmakare Paul Dahlbeck ensam betalade tomtöret 1800: 1801 delade han det med *järnhandlare Olof Thomsson*.

1802 betalade *ringkarlen Jonas Fogelberg* $\frac{3}{4}$ av tomtöret och *klenmeden Matthias Helmuth* den återstående fjärdedelen.

Senare uppbud av 1.23–25

änkan Sofia E Dang (handl Anders Wallerius änka) m.fl.	16.3.1846
grosshandl Charles G Lindberg	27.5.1850
handelsbokh Charles Felix Lindberg	28.12.1863
mamsell Marie E Lindner	1.11.1869